

Bevezető

2026. januárjában tölti be 85. életévét Papp Károlyné, akinek neve évtizedek óta természetes része a magyar zeneoktatás mindennapjainak. Tanárként, módszertani gondolkodóként és szakmai közösségek meghatározó tagjaként generációk zenei gondolkodását formálta. Az alábbi sorokkal köszöntöm őt születésnapja alkalmából.

Kedves Zsuzsa!

A Magyar Zenetanárok Társasága elnökeként, a Választmány és a hazai zenepedagógus közösség nevében tisztelettel és szeretettel köszöntelek 85. születésnapod alkalmából.

A magyar szolfézs- és zeneelmélet-tanításban végzett több évtizedes, áldozatos munkád mindannyiunk számára példaértékű. Szakmai tudásod, a Kodály-módszer iránti töretlen hűséged és az ifjabb generációk felé tanúsított segítőkészséged a magyar zenepedagógia egyik meghatározó alakjává emelt Téged.

Amikor egy olyan életműre tekintünk, mint a Tiéd, nem csupán évszámok és intézmények jutnak eszünkbe, hanem egy jellegzetes tanári hang és jelenlét. Az a nyugodt, mégis pontos figyelem, amellyel mindig a lényeg felé vezetted a növendékeket – legyen szó egy egyszerű dallamfordulatról vagy a zenei gondolkodás egészéről. Nálad a szolfézs soha nem vált pusztá gyakorlattá: a zene élő anyag volt, amelyhez közel kellett hajolni, és amelyre rá kellett hangolódni.

A Kodály-koncepció iránti elkötelezettséged nem elvi kérdés volt, hanem mindennapi gyakorlat. Tanításodban természetes módon volt jelen az éneklés, a belső hallás fejlesztése, a fokozatosság és az igényesség. Akár Dunakeszin, akár Budapest több zeneiskolájában tanítottál, ugyanazt a szemléletet közvetítetted: hogy a zenei nevelés akkor hiteles, ha a növendék személyiségéből indul ki, és oda is tér vissza.

Sokan emlékeznek arra az időszakra, amikor tanszakvezetőként vagy igazgatóhelyettesként nemcsak tanítótál, hanem kereteket is teremtettél. Megyei, majd fővárosi szaktanácsadóként pedig épp azt a kényes egyensúlyt őrizted, amely a szakmai színvonal és az emberi megértés között feszül. A Zeneakadémia gyakorlatvezetőjeként és adjunktusaként a jövő tanárainak adtad át azt a módszertani tisztaságot, amely nélkül ma szegényebb lenne a magyar zeneoktatás.

Tantervek, versenyanyagok, módszertani kiadványok, tankönyv átdolgozások viselik magukon a gondolkodásod nyomát. Az *Alapfokú szolfézsstanítás a gyakorlatban* című kötet – és annak angol nyelvű változata – nemcsak összegzés, hanem élő tapasztalat lenyomata. Ahogy az is beszédes, hogy a Kodály-módszert Kínában is tanítottad: természetes módon, sallangok nélkül, mégis meggyőző erővel.

Mindezek mögött azonban mindig ott volt valami, ami nem írható le tantervi pontokkal. Az a csendes következetesség, amellyel a minőséget képviselted, és az a nyitottság, amellyel kérdezni tudtál. Tanításod soha nem volt rideg, a szakmai szigor mögött mindig ott volt a bizalom és a humor finom jelenléte.

Különösen fontos számunkra, hogy a Magyar Zenetanárok Társaságának tiszteletbeli választmányi tagjaként ma is velünk vagy. Jelenléted emlékeztet arra, hogy a zenepedagógia nem lezárt fejezetek sora, hanem folyamat, amelyben a tapasztalat átadása és az egymásra figyelés kulcsszerepet játszik.

85.születésnapodon nemcsak egy gazdag pálya előtt tisztelgünk, hanem megköszönjük azt a minőséget is, amelyet képviseltél és ma is képviselsz: az arányérzék, a szakmai tisztaságot és a zene iránti alázatot. Ezek a legmaradandóbb tanítások.

Kívánunk Neked jó egészséget, derűs mindennapokat, csendes és hangos örömöket egyaránt – és azt, hogy a zene továbbra is természetes része maradjon az életednek, úgy, ahogyan mindig is volt.

Isten éltesse sokáig, kedves Zsuzsa!

Ruszkóné Czerman Cecilia